

Mermelstein László A Gyöngyösi Ház Udvarán

Ez Laci bátyám, aki öt évvel volt idősebb nálam. A kép otthon készült Gyöngyösön, nálunk, az udvaron. Gyakran fényképezkedett a család csak úgy, ez is egy ilyen kép. Laci bátyámmal nagyon jóban voltunk, gyúrtuk egymást, ő volt a 'nagy testvér'. Mindig együtt voltunk, én állandóan fiúk között voltam, mert az ő barátai mindig jöttek hozzánk. A családban nálunk mindenki rettenetesen családcentrikus volt. Az jellemezte a mi családukat, hogy tényleg mindenki mindenkiért. Nagyon nagy volt a családi összetartás. Laci bátyám hiába lakott Pesten, kollégiumban, kéthetenként hazajárt. Anya mindig mondta, 'hogyhogy te már megint itthon vagy?'. Egyszer valahogy, amikor a ruháját kefélt ki, benyúlt a zsebébe, és benne volt egy távirat: 'Azonnal gyere, apád nagyon beteg, Matyi!' Volt Gyöngyösön a testvéremnek egy barátja, Matyi, s ő kéthetenként küldte a táviratokat, hogy apád beteg, anyád beteg stb., s így elengedték a bátyámat a kollégiumból. Ő Jolsván volt munkaszolgálatos, mikor mi bevonultunk a gettóba. Rabbiképzős egyetemistaként őt is leszerelték, és volt ott egy rendes százados, aki figyelmeztette, hogy ne menjen haza, mert a gettót likvidálják két héten belül. Erre azt mondta a bátyám, hogy annál inkább haza kell mennie, az idős szülei meg a két lánytestvére a gettóban van. Mikor megérkezett Gyöngyösre, még elment az egyik csomagolóasszonyhoz, ő is azt mondta neki, hogy Lacikám, ne menjen be a gettóba, kivisszük a szőlőbe, és elbújtatjuk. De Laci nem ment, és négy vagy öt nap múlva őt is elvitték velünk együtt. Jött velünk a vagonban, ő lett a vagonparancsnok. Először Hatvanba vitték velünk együtt, majd Melkbe került, ott halt meg végelgyengülésben [Nyilván hosszabb-rövidebb auschwitzi tartózkodás után került Melkbe, előtte talán megjárta Mauthausent is. Melk ugyanis a mauthauseni táborrendszer egyik altábora volt. -- A szerk.].